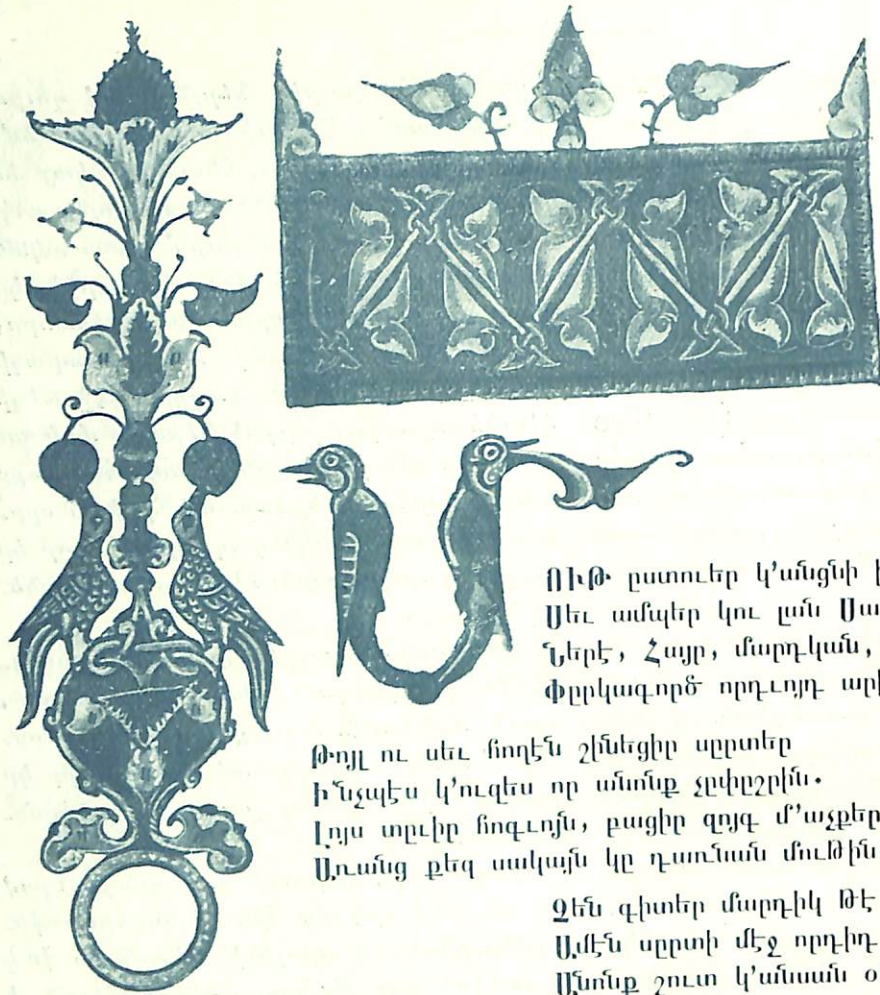

ՀԱՅՐ ԹՈՂ ԴՈՑԱ

(Ղուկ. ԴԳ. 34)

Ուր ըստուեր կ'անցնի խաչին թեւերէն
Սեւ ամպեր կու ընն Սաղէմի վերան.
Ներէ, Հայր, մարդկան, ներէ որ սիրեն
Փրկագործ որդւոյդ արիւնոտ խորանն:

Թոյլ ու սեւ հողէն շինեցիր սրբաւոր
Ինչպէս կ'ուզես որ անոնք չըփռնին.
Լոյս տըւիր հոգւոյն, բացիր զոյգ մ'աչքեր,
Առանց քեզ սակայն կը դառնան մուծին:

Չեն գիտեր մարդիկ թէ ինչ կը գործեն
Ամեն սրբաւոր մէջ որդիդ կը խաչուի.
Անոնք շուտ կ'անսան օձին նիւթեղէն
Ներէ Հայր գըծած, ներէ աշխարհի:

Այս աշխարհն եղաւ յաւերժ բուրաստան
Երբ չարին տըւիր սրբաւոր բանալին.
Պատկերը անսխալ մեղքով եղծեցին,
Ներէ Հայր անոնց, ներէ վերստին:

Կուրծքիդ հայրական դեռ վերք կը բանան
Ամբոխներ դաժան, նորեկ յուզաներ.
Կը հայնոյն քեզ, Որդիդ կ'ուրանան,
Ա՛ն, ներէ դու Հայր, անոնք չեն գիտեր:

Տես քանի հազար մոմեր կը վառին
Քանի բիւր մանուկ կ'աղօթեն անմեղ,
Թող մեղքերն անոնց հայրերուն թողնուին
Մայրերն երագեն երկինք լուսագեղ:

Դու շատ սիրեցիր այս աշխարհն արդէն
Մինչեւ Միաձինդ գոհեցիր խաչով.
Ներէ Հայր մարդկան որ ըզքեզ սիրեն,
Որ Որդիդ սիրեն, որ Մայրը սիրեն:

« Ե Կ Ա Յ Ք Հ Ա Ի Ա Տ Ա Յ Ե Ա Լ Ք »

Ն Ա Խ Ա Գ Ի Տ Ե Լ Ի Զ

Մեր փրկութեան ներկայ 19^{րդ} դարադարձին առթիւ լոյս կը տեսնէ ահա այս
էջերուն մէջ Աւագ Ուրբաթու Համբարձին, « Եկեղ ճառատացեալք »:

Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ գանձարանին հիասքանչ գոհարներէն մին է այն՝ թէ՛
իմաստներու բարձրութեամբ և թէ՛ գեղարուեստական արժէքի տեսակէտով:

Սոյն Ստեղին՝ իրրեւ նախախայրիք Չայնագրեալ Շարականէս՝ կը նուիրեմ յա-
նուն Միաթարեան Ուխտիս՝ Քրիստոսի Փրկագործ Տնօրէնութեան այս հանդիսաւոր
Յիշատակին, իբր նշան սիրոյ և ամենախոնարհ երկրպագութեան:

Ազգիս պանծալի Հայրապետը Ս. Սահակ — որուն կ'ընծայուի « Եկայք »-ի գրու-
թիւնը —, Գողգոթայի ահեղ տեսարանի յուշերէն ներշնչուած հրաւէր կը կարդայ
աստուածավառ սիրով բոլոր հաւատացեալներուն՝ իրենց երկրպագութիւնը Ս. Եր-
րորդութեան մատուցանելու:

Կը դնեմ հոս սրբազան Մատենագրիս հոգեգեղուն գրչէն ծորած խօսքերուն երեք
մասերն ալ. ու դէմ դիմաց նաեւ թարգմանութիւնը այն գեղեցիկ յարասութեան՝ զոր
տուած է անցեալ դարու նշանաւոր աստուածաբան միտք մը, անոր արժանաւոր
մեկնիչը Հ. Գարրիէլ Աւետիքեան¹:

ԲՆԱԳԻՐ

Եկայք հաւատացեալք երկրպագեսցուք Ս.
Երրորդութեան. լոյսն որ ըմբ հօր է յեւթեամբ՝
ի քահանայից դատաւարտեալ եկեալ ի խաչ
եղանիլ ամման թագաւորն:

ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ

Եկէ՛ք, ո՛ր հաւատացեալներ Քրիստոսի, որ
Աստուծոյ այսպիսի անկշռելի սէրը կը լսէք ու
կը տեսնէք, եկէ՛ք խոնարհած հոգւով և մարմնով
իյնամք և երկրպագեմք ամենասուրբ Երրորդու-
թեան. վասն զի ճշմարիտ լոյսը՝ Բանն Աստուած,
որ աստուածութեամբ հօր հետ է միշտ, քահա-
նաներէն դատաւարտուելով եկաւ խաչ ելլելու
ամօրէններու հետ. Եւ որովհետեւ միայն Որդին
չէր որ այս ամհասանելի խնամքն ուզեց և ըրաւ,
այլ հօր և հօգւոյն կամքով, ամոր համար բռ-
վամղակ Ս. Երրորդութեան մուրհիմք մեր այս
ամենախոնարհ երկրպագութիւնը, քանի որ ու-
րիշ փոխարէն մը չունենք իր ամփոխարինելի
բարեբարութեան տեղ:

1. Բացատրութիւն Շարականաց. Վ. Ենկաիկ 1814. էջ 245 — 246.
ԲԱԶՄ. ՍԵՊՏ. — ՀՈԿՏ. 1933